

17. 8. 2022

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nejvyšší správní soud - finanční úřady mají právo si od policie vyžádat záznamy z kamer

Nejvyšší správní soud ČR ve svém rozsudku ze dne 21. 7. 2022, č. j. 9 Afs 147/2020-34, posvětil právo finančního úřadu požadovat po Policii ČR záznamy o pohybu motorového vozidla za účelem správy daní.

V posuzovaném případě se jednalo o situaci, kdy stěžovatel jakožto vlastník vozidla pořízeného pro své podnikání, podal v roce 2016 přiznání k dani z přidané hodnoty, v rámci něhož vykázal nadměrný odpočet, který ještě dodatečně navýšil dodatečným daňovým přiznáním právě z důvodu nákupu zmíněného služebního vozu. Správce daně v reakci na uvedené vyzval stěžovatele v souladu s § 89 daňového řádu k odstranění pochybností ohledně podaného daňového tvrzení, což stěžovatel učinil zasláním knihy jízd předmětného vozu. Správce daně nato vyzval Policii ČR k poskytnutí informací ohledně pohybu vozidla za dobu uvedenou v knize jízd. Na základě takto obdržených informací ze strany PČR následně správce daně konfrontoval stěžovatele se závěrem, že údaje z knihy jízd neodpovídají záznamům Policie ČR, pročež stěžovatel neprokázal naplnění podmínek pro vznik nároku na odpočet daně, a proto správce vydal platební výměr, kterým byl stěžovateli vyměřen nadměrný odpočet.

Stěžovatel se proti platebnímu výměru odvolal, finanční úřad však odvolání zamítl, stejně jako později krajský soud, k němuž stěžovatel podal žalobu. Stěžovatel se svým nárokem neuspěl ani prostřednictvím kasační stížnosti, kdy Nejvyšší správní soud kasační stížnost rovněž zamítl, a zároveň dovedl, že poskytnutí záznamů z dopravních kamer o pohybu vozidla daňového subjektu Policií ČR finanční správě pro potřeby daňového řízení je po právu.

Nejvyšší správní soud toto své rozhodnutí odůvodnil velmi stručně odkazem na ustanovení zákona o policii a daňového řádu. Konkrétně na § 60 odst. 1 a § 62 odst. 1 zákona o policii, na základě nichž může policie zpracovávat informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů a může, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy osob a věcí nacházejících se na místech veřejně přístupných a zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu úkonu. Úkolem PČR je přitom dle § 2 zákona o policii chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti.

Právo správce daně vyžádat si od policie údaje o pohybu konkrétního vozu NSS dovedl z § 57 daňového řádu, který osobám a orgánům veřejné moci stanovuje povinnost poskytnout správci daně na základě jeho vyžádání údaje, pokud tyto subjekty (i) vedou evidenci osob nebo věcí, (ii) poskytují plnění, které je předmětem daně, (iii) provádějí řízení v případech, jejichž předmět podléhá daňové povinnosti, nebo (iv) zpracovávají jiné údaje nezbytné pro správu daní.

Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud ČR konstatoval, že „pro přiznání nároku bylo třeba ověřit, že stěžovatel jakožto daňový subjekt užíval automobil pouze v rámci své ekonomické činnosti. Údaje o pohybu stěžovatelova vozidla tak byly z pohledu správy daní nezbytné ve smyslu § 57 odst. 1 daňového řádu, přičemž správce daně si je v souladu s § 58 odst. 3 daňového řádu nemohl opatřit z vlastní evidence ... správce daně byl oprávněn dané záznamy od policie požadovat, neboť

šlo o údaje nezbytné pro správu daní a policie je subjektem povinným takové údaje správci daně na výzvu poskytnout“.

Policie České republiky výše uvedené informace o řidičích vozidel registruje prostřednictvím informačního systému Automatická kontrola vozidel, který zaznamenává údaje o registrační značce motorového vozidla, kdy spolu s tím jsou dále uchovávány údaje o čase a prostoru zaznamenání konkrétní registrační značky, zaznamenány mohou být však i jiné údaje, a to například podoba osoby ve vozidle.

Otázkou však je, zda je takto pojaté pořizování „preventivních záznamů“ (celoplošně u všech osob, aniž by existovalo podezření ze spáchání trestného činu či přestupku) ze strany policie v souladu s účelem zákona, a zda nejde o porušení zásady proporcionality, k tomu viz komentář k § 62 zákona o policii: „*Tak jako při jakémkoliv výkonu pravomoci je třeba i při pořizování záznamů šetřit zásady přiměřenosti (§ 11), a to z hlediska vztahu míry zásahu do práv osob, jichž se záznamy týkají, a závažnosti konkrétního úkolu, který tím policie plní. Musí zde být naplněn zákonem uvedený znak nezbytnosti těchto záznamů pro plnění daného úkolu policie. Při všech těchto případech pořizování záznamů osobní povahy je třeba respektovat právo fyzické osoby na ochranu osobnosti, zejména lidské důstojnosti, soukromí a projevů osobní povahy podle § 81 ObčZ[1].*“

Ozývají se názory[2], s nimiž nelze než souhlasit, že takto extenzivní výklad shora zmíněného ustanovení vede k situaci, kdy na každého, byť bezúhonného, občana budou shromážděny informace, které mohou být kdykoliv v budoucnu užity v jakékoliv záležitosti veřejné správy (tedy i za jiným účelem, než za jakým byly záznamy původně pořizeny).

Nejvyššímu správnímu soudu je třeba také v této souvislosti vytknout nedostatečné odůvodnění takto razantního posílení práv veřejné správy, kdy se NSS při svém rozhodování zcela opomenul případem zabývat optikou základních lidských práv. Listina základních práv a svobod přitom zaručuje nedotknutelnost osob a jejich soukromí včetně ochrany před zásahem do soukromí osob, a sice v čl. 7 odst. 1 Listiny, který stanovuje, že „*nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem*“. Článek 10 Listiny dále uvádí, že „*každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života*“ a že „*každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě*.“

Nelze se tedy divit, že výše uvedený judikát vzbuzuje u veřejnosti oprávněné obavy zejména z posilování práv veřejné moci, možná i nad rámec zákona. Nezbyvá než doufat, že se v tomto případě jedná o exces v rozhodovací praxi soudů, a že orgány veřejné správy nebudou své nově potvrzené pravomoci nadužívat a zneužívat.

Mgr. Bc. Denisa Hirschová

PARTNER PRO VÁŠ PRACOVNÍ I OSOBNÍ ŽIVOT

[TOMAN & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.](http://www.iustitia.cz)

Trojanova 12
120 00 Praha 2

Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: ak@iustitia.cz

---

[1] VANGELI, Benedikt. § 62 [Pořizování záznamů]. In: VANGELI, Benedikt. Zákon o Policii České republiky. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 256.

[2] Kritikem extenzivního výkladu § 62 zákona o policii je např. nezisková organizace Iuridicum Remedium.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)
- [Exkluzivita má svou cenu. NSS se vyjádřil k nájemnému mezi spojenými osobami](#)